

Flera konditorier har kommit i de två männens väg. Lennart Lundh och Fikri Güner har många konkurser på sitt samvete.

Det ändrade inte på det faktum att slutet var nära.

Två män, som utgjorde ett udda persongalleri i konditorisammanhang, hade huvudrollerna när ett stabilt företag snabbt drevs mot konkurs.

När sommaren kom hade de kört Knut Jöns i botten. Det drabbade även verksamheten under samma namn i Laholm, Café Continental i Båstad och Sjöholms bageri i Ängelholm.

Leverantörer stod utan pengar, de anställda utan löner. Staten saknade miljonbelopp.

Företagets fall berodde inte på otur.

De två männen heter Lennart Lundh och Fikri Güner.

En tidigare väletablerad fastighetsdirektör och en man som så sent som förra året släpptes från ett långt fängelsestraff för omfattande ekonomisk brottslighet i bland annat företag i konditoribranschen.

Deras historia i Båstad började våren 2013. Då hade de gamla ägarna, bröderna Sjöstrand, under en tid försökt sälja det välmående företaget. Under somrarna exploderade gästantalet, på Knut Jöns liksom överallt annars i Båstad. Men även under hösten och vintern hittade kunderna dit.

Densom stod på pappret som ny ägare var Lennart Lundh, en 63-årig man från Malmö. Han blev den enda ordinarie styrelseledamoten i de två bolag som drev Knut Jöns och de andra verksamheterna.

Även om Lennart Lundh syntes i Båstad uppfattade en rad personer som tidningen talat med en annan man som minst lika drivande.

Han presenterade sig som Robert Gabrielsson.

I verkligheten heter han Fikri Güner och kommer från Skövde. Han hade ett skäl att hålla sig med taget namn: han hade näringsförbud och

Det var en absurd situation"

fick inte driva något företag.

En värtalig man med låg betalningsvilja. Så minns Christer Nordh, som hyrde ut lokalerna där Café Continental ligger, Fikri Güner.

Under hösten var det inga problem. De tidigare ägarna hade betalt fram till årsskiftet.

Men sen fick Christer Nordh snabbt problem att få betalt. Inga pengar kom.

– Jag fick tag på ”Robert”, som sa att ”det är för jävligt, det ska vi reda ut”.

Men inget hände. Varje dag i nästan en vecka ringde Christer Nordh. Varje gång hade ”Robert” nya välformulerade undanflykter.

Så kom dagen när de hade bestämt att hyran skulle betalas. Det var snöstorm.

Fortfarande på eftermiddagen hade pengarna inte betalats.

– Robert kom med nya undanflykter men påstod att han lämnat pengar

till en kamrat som var på väg till banken just då.

Då tog Christer Nordh till ett anorlunda drag. Han lyfte luren till banken och bad om en tjänst – att släppa in efter stängningsdags. Det visade sig vara rätt. När kamraten en stund senare ringde och sa att banken hade stängt, kunde Christer Nordh upplysa honom om att han bara behövde knacka på dörren.

– Jag tänkte att han kunde vara var som helst. Men så hörde jag att han sa – nej vänta, jag ser någon nu. Då blev han insläppt.

Den hyran sattes in på kontot. Men turen skulle inte bestå. Tre månaders hyra saknar han fortfarande.

Flera i personalen reagerade på hur de nya ägarna skötte ekonomin. Den person som hade haft hand om ekonomin för Knut Jöns i flera år berättade